

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2008. június 12. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bélyeghamisítás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2008. január 29. napján kihirdetett **12.B.305/2007/23.** számú ítéletének az **I.r., a II.r., a III.r.** és a **IV.r.** vádlottra vonatkozó és fellebbezések folytán felülbírált részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

az I.r. vádlott cselekményeit

15 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntettének [12 rb. a Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b/1. pont - 3 rb. a Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont] és

1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás vétségének [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] **m i n ő s í t i .**

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést **halmazati büntetésnek** tekinti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek az I., II., III. és IV.r. vádlottra vonatkozó és fellebbezések folytán felülbírált részét **h e l y b e n h a g y j a .**

Kötelezi a II.r. és a IV.r. vádlottat, hogy **külön-külön** fizessenek meg 7.848 (Hétezer-nyolcszáznegyvennyolc) forint másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget az államnak, a Békés Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítást követően az I.r. vádlott bűnösségét jelentős értékre, üzletszerűen, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett lopás büntettében, a II.r., a III.r., a IV.r. bűnösségét pedig azonosan lopás vétségében mondta ki.

Ezért az I.r. vádlottat 1 év börtönre, 200.000,- Ft pénzmellékbüntetésre és 40.000,- Ft vagyonelkobzásra ítélte. A börtön végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A II.r., a III.r., a IV.r. vádlottakat megrovásban részesítette. Rendelkezett a bűnjelekről, a **(magánfél megnevezése)** magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, a vádlottakat kötelezte a terhekre róható bűnügyi költség megfizetésére, míg a megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költséget az államra terhelte.

Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

- az ügyész, az I., II., III., IV. és V.r. vádlott terhére bűncselekményeik téves jogi minősítése miatt, azoknak társtetteségben elkövetettkénti megállapítása érdekében;
- az I., II., III., IV.r. vádlott és védőik pedig a tényállás és e vádlottak bűnösségének téves megállapítása miatt, felmentésük érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a társtetteség megállapítását célzó, II., III., IV., V.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezési indítványt már nem tartotta fenn. Az I.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést módosítva tartotta fenn azzal, hogy a bűnsegédi magatartás megállapításával egyetértve, azt annyi rendbelinek indítványozta minősíteni, ahány tettesi alapcselekményhez kapcsolódik.

Az I.r. vádlott védője a felmentést bizonyítottság hiánya okából indítványozta, a II., IV.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet tényállásának megalapozatlanságát sérelmezte helytelen ténybeli következtetés miatt és így tartotta fenn a fellebbezését.

Kizárólag az ügyésznek az I.r. vádlott bűncselekményeinek eltérő minősítését célzó fellebbezése alapos, egyebekben a fellebbezések alaptalanok.

Bf.II.140/2008/4.

Az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel kismértékben megalapozatlan, mert azt tartalmazza, hogy a gázóra cseréket minden alkalommal a fogyasztók kezdeményezték. Ez a tényállás ellentétes az iratok tartalmával, és az elsőfokú ítélet 15. oldal utolsó bekezdésében foglaltakkal, azokból ugyanis az állapítható meg, hogy minden esetben az I.r. vádlott volt az, aki felvetette, javasolta a fogyasztóknak, hogy a gázórát „ügyesebbre” tudja kicserélni, amely közlése nem hagyott kétséget afelől, hogy olyan gázórák felszerelésére fog sor

kerülni, amik a tényleges fogyasztásnál jóval kevesebb gáz vételezését fogják mérni. A megalapozatlanságot a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel tehát a másodfokú bíróság a fentiek szerint kiküszöbölte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a széles körben, kellő mélységben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen hiánytalan történeti tényállást állapított meg, melyet a másodfokú bíróság a most írt kiegészítéssel, illetve helyesbítéssel fogadott el ítélezésének alapjául.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást perrendszerűen folytatta le, kellő indokokkal adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, melyeket miért nem. A tagadó vádlottak ténybeli védekezésével szemben felsorakoztatott terhelő bizonyítékok megnyugtatóak, meggyőzőek, azokat a bíróság helyesen fogadta el, ez az álláspontja megfelel az iratok tartalmának, perrendszerűen történt a mérlegelés, az élettapasztalat, életszerűség és az elemi logika elvárásának is mindenben megfelelnek.

A felmentést célzó védelmi fellebbezések kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság nem a tagadó vádlottak ténybeli előadását, hanem az azokkal szembenálló bizonyítékokat fogadta el tényállásának alapjául, egyes esetekben megállapított tényekből helytelen következtetést vont le, így került sor a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítására.

Ezt a védelmi álláspontot a másodfokú bíróság nem osztotta.

A már kifejtettekből következően az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése, mérlegelése körében nem vétett perrendi hibát, mindenben okszerűen és iratszerűen járt el. Helyesen állapította meg, hogy a „manipulált” gázórákat minden esetben az I.r. vádlott szerelte fel, s a G4-es típusú, megfűrt gázóráknál ez külsőleg is látható volt. Az, hogy erről a fogyasztók is tudomással bírtak, a tanúként meghallgatott „fogyasztók” vallomásából kétséget kizáróan megállapítható, hiszen náluk is az I.r. vádlott szerelte fel az általa felajánlott kevesebbet mérő órákat, melyért különböző mértékű „juttatásban” is részesült. Ebből pedig csak az a következtetés vonható le megalapozottan, hogy csak ott állt érdekében az I.r. vádlottnak ilyen órát felszerelni, ahol a tulajdonossal ebben megegyezett, tehát ez a fogyasztó tudtával történt. Az elsőfokú bíróság által tett ezen okfejtést az ítéletábra mindenben osztotta.

A bizonyítékok megvizsgálása, a későbbiekben pedig értékelése, mérlegelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott elsőfokú tényállás esetén nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére a felülbírálat során. Következésképpen

az elsőfokú bíróság bizonyíték-mérlegelő tevékenységét támadó védelmi fellebbezések értelemszerűen nem vezethettek eredményre.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett valamennyi, fellebbező vádlott bűnösségére, és a bűncselekmények minősítése is törvényes - kivéve az I.r. vádlott cselekményeinek minősítését.

Tettesi magatartást a fogyasztók valósítottak meg önálló tettesként, amikor szabálytalanul több gázt vételeztek annál, mint amennyit az óra mért. Az I.r. vádlott ehhez nyújtott bűnsegélyt az átalakított gázórák felszerelésével. Nem vitásan valamennyi cselekmény sértettje azonos, ugyanakkor a bűnsegédi magatartás járulékos jellegű, így a tettesi alapcselekményhez igazodik és annyi rendbelinek minősül, ahány elkövető magatartásához társul. Következésképpen arra nincs lehetőség, hogy ilyen esetekben természetes egység keletkezzen, hiszen az ellentmondana a dogmatika alapvető szabályainak (azonos álláspontot képvisel a Bírósági Határozatok 2001. évf. 513. számú jogesete).

Ebből következik, hogy az I.r. vádlott cselekményei annyi rendbelinek minősülnek, ahány fogyasztónál sor került az átalakított gázmérő órák felszerelésére. A másodfokú bíróság ezért a Be. 372. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét e vádlott tekintetében megváltoztatta, és bűncselekményeit 15 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntetnének minősítette [melyből 12 rb. a Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b/1. pontja szerint (tényállás 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 11., 12., 13., 14., 15.), míg 3 rb. a Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pontja szerint (tényállás 4., 6., 10.) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás vétségének

Bf.II.140/2008/4.

[Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontja szerint minősül (tényállás 16.)], melyet a Btk. 21. § (2) bekezdése szerint bűnsegédként követett el.

Ennek következményeként az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést a Btk. 85. § (1), (2) és (3) bekezdése szerint halmazati büntetésnek tekintette.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, az I.r. vádlott esetében most már a többszörös halmazat a súlyosító, ugyanakkor a folytatólagosság súlyosítókénti értékelését mellőzte.

Az I.r. vádlott esetében a kár megtérülését kisebb súllyal értékelte, míg valamennyi vádlott esetében enyhítő körülmény az időmúlás.

A minősítés megváltoztatására tekintettel az I.r. vádlottal szemben kiszabható büntetés egy évtől hét és fél évig terjedhet, ezért az enyhítő §-ra utalást a másodfokú bíróság mellőzte.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés arányos, annak enyhítése nem indokolt és arányos a II., III., IV.r. vádlottal szemben alkalmazott legenyhébb intézkedés.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az I.r. vádlottat pénzmellékbüntetésre is ítélte, és vele szemben helyesen rendelt el vagyoneklóbzást is.

Az elsőfokú ítélet rendelkezései is mindenben megfeleltek a törvénynek, ezért azokat a Be. 371. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte a II. és a IV.r. vádlottat a fellebbezési eljárás során kirendelt védelmükkel felmerült bűnügyi költség viselésére az ítélőtábla.

Az ítélet ellen a Be. 386. §-a értelmében fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2008. június 12.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Dr.Katona Tibor sk. Dr.Mezőlaki Erik sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.140/2008/4. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 12.B.305/2007/23. számú ítéletének az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r. vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált és a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és - az I.r. vádlott esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

S z e g e d , 2008. június 12.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke